

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1710

21. Dies Junii. Amor, est otiosorum negotium.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45477

21. DIES JUNII.

Amor, est otiosorum negotium.
Cato major.

Amor car- I.
nis, est o-
dium
mentis.

AMor est morum instructor. Ut igitur rectè excolas mores; vide, quò tui ferantur amores. Quanta igitur adhibenda diligentia, ut prudenter seligat, quod utiliter diligit. Qualis enim fuerit amor, quo flagras, talis erit & vita, quam agis. Qui benè amarit, benè vivet; qui verò benè vixerit, benè etiam amabit: adeò, ut si malè collocatus sit amor; totum etiam vitæ tempus malè collocetur. Amor novus, qui in ætatis vere, ex recenti pullulat sanguine, venenum est, quod subito per venas manat; aconitum est, quod viscera confestim penetrat; spasmus, quo membra subito torpescunt; angina, quæ cor statim strangulat; bonæ denique mentis est pestis, & interitus. Quid dicam? nescio, etiam si quod dicere volo, sentiam. Nemo enim amorem habet in ore; quin dolorem percipiat in corde, quia ubi est amor, ibi amator. Ovidius tantus amandi Magister, ut scripserit librum de arte amandi, dicit: Est Amor, nescio quid; venit, nescio unde; immittitur, nescio à quo; nascitur, nescio quomodo; capitur, nescio quibus; sentitur nescio quando; interimit, quamobrem.

II. Si libido est, cognoscere, quid sit Amor, aspice ejus lineamenta, ab Epicteto expressa. *Amor est otiosi pectoris*

pectoris molestia; in puero pudor, in virgine rubor, in
 femina furor, in juvene ardor; in senere risus. Romani,
 olim templum Veneri dicârunt, via Salaria, cum in-
 scriptione hac: *Veneri Verticordia*, indicantes, amo-
 rem Venereum, corda quoquo libuerit, vertere, in-
 vertere, pervertere. (a) *Averterunt mulieres cor e-
 jus*: Cujus? O pudor! illius, qui erat ob sapientiam,
 mundi oraculum: Cujus? O dolor! qui erat ob scien-
 tiam, doctrinæ prodigium; Salomonis, inquam, qui
 ita sapuit; ut per excellentiam, vocetur sapiens. Fa-
 ctus est amando sic amens, ac si nulla in eo foret
 mens: evasit vecors, & excors, per Venerem Verti-
 cordiam. Vin^o illius Verticordiæ Veneris, aliud stra-
 tagema? Galeatius Manruanus, inter primos sui sæ-
 culi Heroes, cum fortè puellam, quam deperibat, in
 ponte obviam haberet, illa joci gratiâ: *Quin tu, in-
 quit, bellissime amator, qui tantum tibi in acie pla-
 ces, è ponte in amnem amoris gratiâ desilis?* Ille cum
 equo statim se præcipitem dedit, quo exanimato, vix
 natando è Ticino emerfit. Nonne averterat mulier
 una cor ejus? Quid fuit aliud, ob unius sordidulæ
 puellæ vocem, sic de ponte desilire, quàm extremam
 insaniam insanire? Quàm prudenter dixit Cato: A-
 morem, esse otiosorum negotium, quia hic affectus
 potissimum occupat otio deditos: ita fit, ut dum otio
 vacant, in rem negotiosissimam incidant, illud enim
 otium, magnum illis facessit negotium.

III. Hoc unum sit tibi, contra morbum hunc
 periculosissimum, remedium; ut nunquam incipias
 amare. Incipies desipere; si incipias malè diligere.
 Tam mala bestia est amor; ut tenui filo capi, & ligari
 se si-

(a) 3. Reg. 11.

le finat, ut nullis postea armis, aut machinis abigi possit. Hic illud verum est: *Agrus ejicitur quam non admittitur hospes.* Canem caudâ, lupum auribus tenere laboriosum; dimittere periculosum est. Sic impudicum amorem facillè in cor induxeris; sed non tam facillè ejeceris. Hamus est amor, qui capit, dum capitur. Vide igitur, cum quibus tibi sit commercium. Talos quidem in manus, & potestate habet lusor; sed jactus admodum est incertus. Deinde subtrahe huic igni, ne ardeat ligna; ille ingerunt, Bacchus, & Ceres, sive ventris ingluvies. Rectè Comicus Poëta: *Sine Cerere, & Baccho, friget Venus:* Ergone in te Venus ardeat, ut frigeat, læpè venter esuriant, guttur sitiat. Ebrietas pedissequa, semper est luxuria. Ut homini cicuta est venenum; ita & lyæum. Bacchi fervorem, lymphâ temperandum, monent Sapientes. Et alius, primum poculum, ait, esse necessitatis; secundum, hilaritatis; tertium, voluptatis; quartum, furoris. Deinde sæpè cum otio tecum expende damna, quæ amor infert amanti, nihil aliud, quam corpori imbecillitatem, labem famæ, facultatibus detrimentum, vitæ exitium, proximo scandalum, & tandem animæ æternum exitium. Sed & in hac pugna, opus est fuga. Fuge mulieris faciem, quasi animi faciem: illius vultus tibi erit vulnus. In hac re locum habet illud adagium, in servitute amoris: *Aut servi, tanquam servus; aut fuge tanquam cervus,* ut possis dicere: (a) *Posuisti pedes meos, quasi cervorum.* A vero igitur non aberrat hoc Metrum:

Si renum cupis incolumem servare salutem;

Si renum cantus effuge, sanus eris.

22. DIES

(a) Psal. 17. 34.